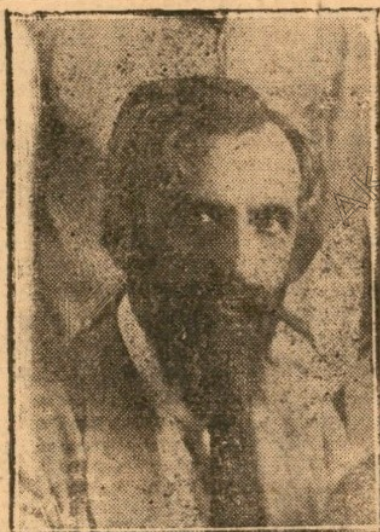

Ο ιδεώδης ύπουργός της Περιθάλψεως. Ίατρος ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων, χρησιμοποιοῦσας τὴν ἐπιστήμην του οὐχὶ διὰ τὰς βιωτικὰς του ἀνάγκας, ἀλλὰ διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν προσφθόνων καὶ τῶν ἀναξιοπαθόντων θυμάτων τῆς Τουρκικῆς ἀγριότητος. Ἀπὸ τοῦ 1914 ὡς πρόεδρος τῶν Ὑγιατῶν καὶ ὡς ἱατρός τῶν περιθάλψιόντων ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀλτιρῶτων μέχρι σήμερον, ὁ κ. Δοξιάδης εἰργάσθη με ἀνταπάσθησιν μοναδικήν καὶ με ἀποτελεσματικότητά σπανίαν. Ὁ ἀλύτρωτος κόσμος καὶ ὁ πτωχὸς προσφυγικὸς τοιοῦτος συνένδεος τὸ ὄνομά του μετὰ τὸν κ. Δοξιάδου στενότητα μετὰ τὸν ἀγῶνά του ὁ μὲν καὶ μετὰ τὴν δυστυχίαν του ὁ δὲ. Δὲν ἦτο δυνατόν ἢ ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπορρέουσα Κινδύνησις νὰ ἐξεύρη διὰ τὸ ὑπουργεῖον τὸ κατ' ἐξοχὴν δυσχερὲς καὶ πολὺπλοκον, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα συνθήκας, ὑπουργὸν φιλικώτερον ἀπὸ τὸν κ. Δοξιάδην, τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἀλύτρωτον, τὸν ἀλτρουίστην, τὸν ἀνάκατον ἱατρὸν.

ΑΘ 6 ΑΣΧ. 1923

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ σημερινοῦ ἄρθρου τῆς
«Πατρίδος» ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως,
κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Τοῦς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Πάση ἐκάλυψαν ζωερὰ χειροκροτήματα, ἀποκαταστάσεως δὲ σχετικῆς ἡσυχίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Δοξιάδης προσεφώνησε τὰ μέλη τῆς Φιλανθρωπικῆς Ὀργανώσεως διὰ τῶν ἐξῆς :

«Προτύτερα ἀπὸ χιλιάδες χρόνια παρθένας ἔφενγον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἤρχοντο μὲτὰ μέρα γιορτερῇ καὶ ἐκέλευον τὸν Ἀρχοντα τῶν Ἀθηνῶν νὰ τὰς προστάτεύσῃ τὴν στιγμὴν ποῦ Ἐκεῖνος μετὰ τὸν λαόν του εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ τόπου του θυσίας ἔκαμαν. Καὶ ὕστερα ἕνας μεγάλος τραγῶδης σ' αὐτῇ εἰδῶ τὰ μάρμαρα ἐδίδασκε εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸν πόνον τῶν παρθένων, τὴν μεγαλοφυσίαν τῶν πρυγόνων των. Καὶ ὁ λαὸς μαζευμένος σὰν τώρα ἀπεθίωνε μὲτ' ἐμὲ τοὺς ἡθοποιοὺς τὸν Μεγάλον Ποιητὴν καὶ ἐπεδοκίμαζε τὴν διαγωγὴν τῶν Ἀρχόντων τοῦ τόπου. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὴν ἐπιχὴ ποῦ ἐκαυχώμεθα πῶς φθάσαμε εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τοῦ φιλανθρωποῦ πολιτισμοῦ ἑκατοντάδες χιλιάδες παρθένων ποῦ ἔφενγον τὸ μαχαίρι καὶ τὴν ἀτίμωσιν προσέπιπτον πρὸ τῶν ἱερῶν βράχων εἰς τεύουσιν στήλην καὶ ἄρτον. Καὶ Ἀρχόντες καὶ λαὸς χωρὶς νὰ ἐρωτήσων οὔτε ποίας Ἐθνικότητος εἶνε, οὔτε ποίαν θρησκείαν πρεσβεύουν ἀνοῖξαν τὰς ἀγκάλας των καὶ εἶπα : «Ἐλάτε εἰς τὸν οἶκόν σας. Ἡ Ἑλλάς ἡ μικρὴ καὶ πτωχὴ καὶ ταπεινωμένη ἔχει μετὰ τῆς ἀκαμνητὸς φλόγας ποῦ εἶνε ἱκανὴ νὰ θερμῇ τὰ παγωμένα μέλη σας καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς τραυματικὰς καρδίαις σας.»

«Καὶ ὁ κόσμος ὁ ἔξω ποῦ ἐνόμιζε πῶς θάλλοι εἰς τὴν νὰ περισυλλέξῃ σάκη καὶ νὰ θρηνησῇ ἐπὶ πτωμάτων ἔμεινε θαμβωμένος. Καὶ ὁ χαπνὸς ποῦ ἀνῆρχετο ἀπὸ τὰ εἰρεπία τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὸ φῶς ποῦ ἐδραίνεν ἀπὸ τὴν ἀναλαμπὴν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς ἔφθασεν ὡς τὴν Ἀμερικὴν.

«Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔσπευσαν ὁ Ἀμερικανικὸς Σταυρὸς μὲτ' ἐμὲ τοὺς εὐγενεῖς ἀντιπροσώ-

πους τοῦ κ.κ. συνταγματάρχην Σάκελ, Ρόσχλ καὶ Ντέλεϋ, νὰ στείλῃ τὰ καρδιά του γεμάτα θάρρος, παρηγορίαν, τροφὴν, φάρμακα καὶ ρούχα. Καὶ τὴν προῆλιν αὐτὴν τοῦ Σταυροῦ θὰ βραδεύσῃ σήμερον ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ παρασήμου—τοῦ Μεγαλοσταυροῦ τοῦ Σωτήρος—καὶ δι' ἐτέρων παρασήμων τοὺς διαφόρους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἕνας Σταυρὸς ὁ Ἑλληνικὸς θὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη τοῦ Ἀλλοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ—καὶ ὁ ἕνας σὰν μικρὸ παιδί θὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἄλλον ποῦ θὰ εἶνε ἡ μάνα, τὸ θάλασμο ποῦ τοῦ ἀξίζει καὶ τὴν στοργὴν ποῦ μετὰ τὴν δύναμιν του ἐκέρδισεν.

«Καὶ ὕστερα ἀπὸ κατὰ μέτρα σ' αὐτὴ τὴν ἀνάγκημουργίαν τοῦ ἔθνους μας θὰ παρουσιασθῇ πάλιν ἕνας μεγάλος ποιητὴς ποῦ εἰς τὸν λαόν τὸν Ἀθηναίων εἰδῶ θὰ διηγῆται τὰς συμφορὰς, θὰ ψάλλῃ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ὁ λαὸς ποῦ θὰ εἶνε μαζευμένος ὅπως σὺς τώρα θὰ σηκώνεται ὄρθιος στὰ πόδια, θὰ χειροκροτῇ καὶ θὰ φωνάζῃ : Ζήτω ἡ Ἀμερικὴ, Ζήτω ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. (ὁ ἄνθρωπος τὸν 19/2/23)

in London
BLE-ADDRESS
FLORIS-NEW YORK

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.— ΤΙ ΕΓΡΑ-
ΦΕΝ ΑΛΛΟΤΕ Ο ΝΥΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙ-
ΝΗΣ.— ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΩΜΕΝ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦδε δὲν ἔγινε τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ μερικῆς φιλολογικῆς προσπάθειας. Εἰς περιθώριον μου «παιδολογία», ἐδημοσίευ-
σαν πρόπερὸν ὁ νῦν ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης μελέ-
την του μετὰ τὴν Παιδολογία—«ἰγόνια»,
ὁ κ. Γ. Κοσμετάτος (ἐκτ. καθ' ἡγήτης τοῦ Πα-
νεπιστημ.) «περὶ κληρονομικότητος» καὶ ὁ
ὑποφαινούμενος ἐρευνητὴς τινὰς σημειώσεις
κατὰ καιρὸν, περὶ τῆς διεθνούς κινήσεως τῆς
Ψέας. Ἐπίσης ὁ κ. Δοξιάδης ἔλαβε πέρην ἐξ δια-
λέξεως περὶ εὐγονίας εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἰνδικίαν
Σχολήν. Ἡδὴ ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν αἰσθανό-
μεθα ὑπενθυμίζοντες εἰς τὸν ἄλλοτε πολέμιον
συνεργάτην μας καὶ ἡδὴ ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς
κ. Δοξιάδην σημεία τινὰ τῆς μελέτης του: «Ἐν
πλήρει δὲ ἐμπειρίᾳ τῆς κληρονομικότητος—ἐ-
γραψεν—, ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προ-
σοχήν τῶν ἀρμολῶν ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου,
συντελούντες ὥστε ἡ μέλλουσα γενεὰ ἐκ τῆς ζω-
τικότητος τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ἐπικρατήσις
τῆς φυλῆς μας, νὰ ἐμφανίζεται ὅσον τὸ δυνατόν
ἀπ' ἡλλαγμένη τῶν προγονικῶν βαρὺν καὶ ὀλῶν
ἐν γένει τῶν συγγενῶν τοσητάτων τὰ ὅποια συν-
οδεύοντα τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλον του τὸν βί-
ον, μεταβιβάζει καὶ τὰς πλέον φιλοτιμίας προ-
παθείας τῶν διδασκάλων». Καὶ παρακάτω: «Α-
παιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο, ὅπως ἕκαστος ἄνθρωπος
ἐφοδιάζεται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν δι' ἐνὸς
δεστίου ὅπου θ' ἀναγράφεται ἡ κληρονομικὴ
τοῦ ἱστορία καὶ τὸ ὅποιον θὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁ-
δηγὸς διὰ τὸν γάμον καὶ τὴν τεκνοποίησιν. Ποί-
αι θὰ εἶναι αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι θ' ἀναλάβωσι τὸ
λεπτόν καὶ ἐπίπλοον ἔργον; Κατὰ τὸ παρὸν δὲν
βλέπω ἄλλην ἐκτὸς τοῦ σχολικοῦ ἱατροῦ ὁ ὁποῖ-
ος καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πρόκειται νὰ δια-
δραματίσῃ πρῶτον πρόσωπον».

Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τί πρέπει νὰ κά-
νωμεν ἀπὸ τώρα; Ἀπαντῶ ἀμέσως. «Ὅλα εἶναι
ἔργα διὰ νὰ ἀρχίσωμεν.

Πρώτιστα: Νὰ ἰδεύσωμεν Γραφεῖον καὶ Ἐγ-
ραστήριον ἑλληνικῆς εὐγονίας ὅπου θὰ μελετῇ-
θοῦν ἀπὸ τὸ βιβλίον, ἀπὸ τὴν στατιστικὴν, ἀπὸ
ὁ μικροσκοπίον, ἀπὸ τὸν κλίβανον, αἱ ἑλληνικαὶ
ἱατρονομίαι καὶ συνθήκαι.

Δεύτερον: Καθιέρωσις ἀμέσως αὐστηρᾶς νομο-
θεσίας ἐλεγχούσης τὴν ὑγίαν τῶν ἡυποψηφίων
ἀμμου. Ἀπαγορεύσεις δὲ εἰς τοὺς ἀτελεῖς, ἀσθε-
νικοὺς, ραχτικικοὺς, φθισικοὺς κλπ. τῆς τεκνο-
ποιίας.

Τρίτον: Καθιέρωσις ἀτομικοῦ δεστίου ὑγείας
εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς τῆς χώρας.

Τέταρτον: Ἀνθρώπους τῆς μαθητικῆς καὶ λοι-
πῆς λαϊκῆς ὑγείας διὰ ὁποῖον, γυμναστικῆς καὶ
λουτροῶν.

Πέμπτον: Ἐπικλήσεις τῶν ἐλδῶν.
Ἑκτον: Ἐξυγιάνσεις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς λοιμώ-
δεις νόσους.

Ἑβδομον: Ἐξυγιάνσεις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς χρο-
νίας νόσους.

Ὀγδοον: Ἐξυγιάνσεις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἀφρο-
δίσια νοσήματα καὶ τὴν φυματίωσιν.

Ἐνατον: Διδασκαλία τῆς ὑγιεινῆς εἰς τὰ σχο-
λεῖα καὶ τὸν λαόν. καὶ

Δέκατον: Βελτιώσεις τῶν κοινωνικῶν μας συν-
θηκῶν, ἐπιβολὴ ὑγιεινῶν σπιτιῶν καὶ γενικεύσεις
τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Βλέπετε ὅτι τὰ μέτρα εὐγονίας εἶναι μία δό-
κλήρωσις ἐνὸς πλουσίου, ἀνέμου παραγράμματος
ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Προνοί-
ας, ἀλλοκλήρωσις μέτρων ὑγιεινῶν καὶ μέτρων οἰ-
κονομικῶν.

Ἐπιτίθωμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης θὰ
ἔσῃ διὰς τὰς δυνατὰς βάσεις ἐνὸς τόσο μεγα-
λειώδους προγράμματος κοινωνικῆς πολιτικῆς.

11 Νοβρίου 1923 ΚΡΕΤΗΣ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ἐλευθέριος Βενιζέλος Ἀθῆναις

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η ΠΑΡΕΜΟΦΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΟΣ ΓΙΑ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ ὑπουργὸς κ. Δοξιάδης ἀπονέμει τὸν πο-
λεμικὸν Σταυρὸν διὰ τὰς φιλανθρωπικοῦς ὑπη-
ρεσίας τῆς πρὸς τὴν κ. Cruikshauk τὴν προσε-
ρῶνσε ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμος κυρία Μ. Cruikshauk
Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀ-
πονέμω πρὸς ὑμᾶς, τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν, διὰ
τὰς διακεκρυμμένας ὑπηρεσίας Σας, τὰς ὁποίας
προσεφέρατε, κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Στρατοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ἐν Μυτιλήνῃ, ἐνθά

ἘΞΕΛΑΜΕΝ ΤΙΣ ΤΙΜΕΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας
κ. Α. ΔΟΞΙΑΔΗΣ 1923

ἀπονέμει τὸν πολεμικὸν σταυρὸν εἰς τὴν
Καὶ Cruikshauk.

Μεγά μέρος στρατοῦ καὶ προσφύγων εἶχε συγ-
κεντρωθῇ, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον διὰ τῆς
προσωπικῆς Σας αὐτοθυσίας καὶ ἀταπαρ-
νήσεως προσήνεγκτε μεγίστας ὑπηρεσίας, διὰ
τῆς ταχυντάτης λειτουργίας τοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τῆς
ἐργασίας τῆς American Woman's Hospital
συνταθέντος Νοσοκομείου, καθὼς καὶ ἰα-
τρείων. Ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου
συγχαρητήρια.

Ἡ κ. Cruikshauk κεχαριστοῦσα τὸν κ. Δοξιά-
δην εἶπεν, ὅτι τοῦτο εἶνε μεγάλη τιμὴ ἡεῖς τῆς
προσγίγεται σχετικῶς μετὰ ὅλην ἔργα, ἅτινα
ἔλαβε ἕως τώρα ἐκεῖνι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ
βεβαίωσε τὸν κ. Δοξιάδην ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ
ἐργασθῇ ἀκόμη περισσότερον καὶ πολὺ κα-
λύτερα.

Σκίτσα ἀπὸ τὴν Βουλὴν.— Ὁκ. Δοξιάδης
Ἐλευθέριος Βενιζέλος 1923 Ν. Ἰωαννίδης

«Ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τῶν προσφύ-
γων τούτων καὶ συμπᾶσα ἡ ἀνηλικυό-
σα ἐκ τῆς προσθήκης τούτων ἐ-
κατοντάδων χιλιάδων, μὴ ἐργαζομέ-
νων, Ἑλλὰς, ἀντιμένουν τὴν λυπὴν
τοῦ δεινοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος
ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπανστατάσεως με-
τακληθέντα ἐκ Θράκης ἱατρὸν ὑ-
πουργὸν κ. Δοξιάδην. Ἀπὸ αὐτὸν
δὲ ἐξαρτᾶται νὰ μὴ ἐκφυλισθῇ τὸ
προσφυγικὸν ζήτημα εἰς κοινωνικόν.
Τούτο δὲ εἶναι γνώμη μου. Εἶναι
ἀπῆλπις τῶν προειδοποιήσεων τῶν
ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες
θετοῦσι τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα ἀνω
τοῦ ζητήματος τῶν ἐκλογικῶν βι-
βλιαρίων καὶ τῆς συνεχιζομένης γε-
φυρώσεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι γαμπράτος.
ὑπενθυμίζουσι δὲ εἰς τὸν κ. Δοξιά-
δην ὅτι πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς, ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἐκα-
τοστὲς πόλεων καὶ κομποπόλεων,
πολυάριθμοι μοναὶ καὶ μετόχια, ἀπέ-
ραντοι ἐκτάσεις γαιῶν ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, πολυάριθμα κε-
νὰ οἰκῆματα εἰς τὰς λουτροπόλεις
Αἰδηψοῦ, Λουτρακίου, Μεθωνῶν καὶ
Κύθνου, πολλὰ νῆσοι, ὡς ἡ Ὑδρα,
αἱ Σπέτσαι, ὁ Πόρος κλπ...»

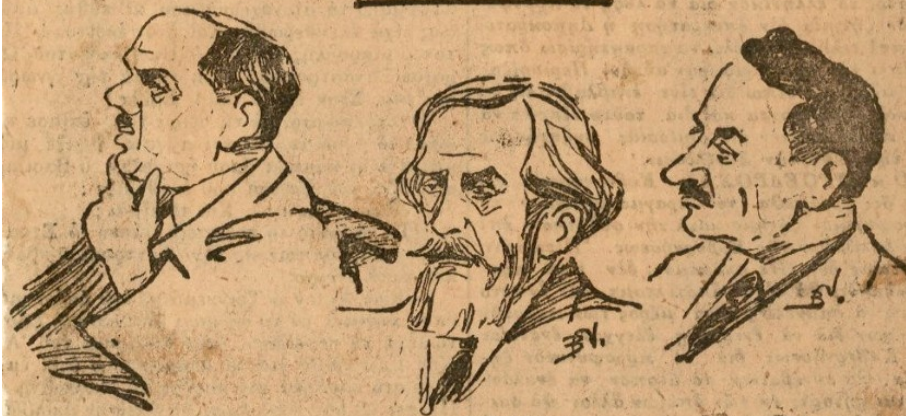
445 14 9 4 1922

25 9617 1923
ADDRESS
BIG-NEW

Ο Αρχηγός της Επανάστασης κ. Ηλαιοτάρας και ο Υπουργός της Προστασίας κ. Δοξιάδης, εν άναμονή του κ. Μογγιανταού κατά την προεδρικήν επίθεσιν του προεδρικού ουνοκισμού Ηοδαράδων.
(Φωτογραφία Ελευθέρου Βήματος)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΗΡΝΗΘΗ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Ο κ. Καφαντάρης

Ο κ. Δοξιάδης

Ο κ. Μογγιανταού

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,
Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὁδῶν εἰς τὴν Ἐθνοδυνέλευσιν εἶπεν ὁ κ. Βουδούρης παρακαλῶ εἰν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἀκόλουθα μὲ προσεχῆ διενέχαιαν:

α') Εἰς τὸ προδύτικόν Ταμεῖον Πειραιῶς ἔχει διορισθῆ διευθυντὴς τοῦ ἄνω ταμεῖου ὁ ἀγγαβὸς τοῦ κ. Δοξιάδη Σιδέρος, μὲ δαρχμὰς 2,500 μηνιαίως. Ὁ ἐν λόγῳ κύριος εἶναι Ταβερνιῶτης, διατηρῶν εἰσέτι τὸ Ταβερνείον του. Τὸ προδύτικόν Ταμεῖον εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς Ταβερνίας. Μόνον ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Μοργκεντάου, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ, τὸ μετέβηεν εἰς τὴν γραφείον.

β') Ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ταμεῖῳ εἶναι διορισμένος ὡς γραμματεὺς Α' τάξεως ἕτερος συγγενὴς τοῦ Δοξιάδου, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε μεταβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

γ') Εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφείον τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶναι διορισμένη συγγενὴς του δακτυλογράφος, ἡ ὁποία, καθ' ὁμολογίαν τῶν ὑπαλλήλων, «ἀντὶ καὶ δίνει».

δ') Τυχέμπορος ἄνευ οὐδενὸς προσόντος ἐμονιμοποιήθη ὡς γραμματεὺς Β' τάξεως τοποθετηθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἰδιαίτερον Γραφείον. Ὁ ἐν λόγῳ εὐπρόσωπος κύριος ἀνομάζεται Καραγιαννάκης.

ε') Ὁ ἀνῆλξ υἱὸς τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ Ταμεῖον Περιβάλλειντος Προσδύτων Ἀθηνῶν, μὲ μισθὸν ἐν συνόλῳ 3,000 μηνιαίως. Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν.

Με ἀγάπην

Δ. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ

Ατ. 1.5 1924

Οὕτως ἐξυπηρετοῦντο ἐπὶ τοῦ Βενιζελικοῦ καὶ τοῦ Ἐπαναστατικοῦ καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι οἱ ἀτυχεῖς πρόσφυγες. Οἱ συγγενεῖς τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς κλίμας διεισδύοντο μεταξύ τῶν εἰς παχυτάτους μισθοὺς τὰς προσόδους, ἐνῷ οἱ πρόσφυγες γυμνητεύοντες καὶ πεινῶντες ἀπέθνησκον κατὰ χιλιάδας.

Ατ. 2.8 1924

ΕΠΙΒΟΥΛΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ἄρουν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις διώρισε τὸν κ. Δοξιάδην ὑπουργὸν-δικτάτορα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς δημοσίας υγιείας, ὅσον καὶ ὁ κ. Δοξιάδης, δὲν φαίνονται νὰ ἔχουν καλὴν τύχην. Ἀνέλαθον νὰ περιερίσσουν τὸν Δάγκειον καὶ ὁ Δάγκειος ἔγινε πανδημικός. Ἐπάρχουν δὲ δάσκιμοι φόβοι ὅτι θὰ μαστίξῃ τὴν ταχέως ὀνισσάμεν πύλιν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ σποραδικὰ κρούσματα ἐπὶ τῶν μὴ προσβληθέντων εἰσέτι καὶ θὰ προσβάλῃ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμὸν μετὰ ἐν ἑτοῦς—ὅταν θὰ παύσουν νὰ εἶναι ἄνοσοι οἱ μέχρι τοῦδε προσβληθέντες. Ἐπιμέλονται ἡκούσαμεν, κωνοποκτονίας ἡκούσαμεν, καθαρισμοὺς ἡκούσαμεν, δάνεια πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἡκούσαμεν, κάλυψιν τῶν ἀσκεπῶν ρευμάτων ἡκούσαμεν—ἀλλ' οὐδὲν εἶδαμεν. Ἡ μάλλον εἰδομένη πανωλικὰ κρούσματα εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας—ὅπου τὴν ρῆναι τοῦ κ. Δοξιάδη θέλωμεν νὰ εἰπώμεν.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν θαυματῶν παρήλθε. Καὶ ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ διὰ 80 χιλιάδας κατοίκων ρυμοτομηθεῖσα ὑπὸ τῶν βασιρῶν μη-χαικῶν πόλις ἦτο φυσικὴ νὰ μὴ χωρῇ ἀνέτως 600 ἢ 700 χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἔχουν φυσικὰ μειονεκτήματα, μέχρι τῆς στιγμῆς μὴ ὑπερβληθέντα. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὅλα αἱ κυβερνήσεις καὶ ὅλοι οἱ δήμαρχοι ἐκκαούρησαν κατὰ τὸν Ἀθηναίων. Καὶ δὲν ἐπεριμέναν νὰ μεταμορφωθῶν αἱ Ἀθῆναι τοῦ Πάστη εἰς Βερολίνον ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν. Ἐπεριμέναν ὅπως ἐναρξεν ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἔδωκε τὸ Κράτος τὰ 40 ἐκατομμύρια, πρὶν ἔλθῃ ὁ χειμῶν—καὶ πρὶν ἡ περίοδος τῶν βροχῶν δυσχεράνη τὰς ἐργασίας τῆς καλύψεως τῶν ρευμάτων. Ἐπεριμέναν μεγαλυτέραν χρῆσιν θαλασσί-ου ὕδατος διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπεριμέναν ἄμεσον μέριμναν διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἀπορριμμάτων τῶν δύο πόλεων. Ἐπεριμέναν ἔργα. Ἀντὶ τούτων ἔχομεν τὴν κακὴν φιλολογίαν τοῦ κ. Δημάρχου—μελέτας ἐπὶ μελετῶν καὶ ἀναβολὰς ἐπὶ ἀναβολῶν...

Νομίζει ὁ κ. Δοξιάδης, νομίζει ἡ κυβερνήσεις, ὅτι δύναται ν' ἀναβληθῇ διὰ τινὰς μῆνας ἀκόμη ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πᾶσα νέα ἀναβολὴ ἀποτελεῖ ἐπιβουλήν κατὰ τῆς ζωῆς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Πειραιωτῶν, ἐπιβουλήν ἀκόμη ἐναντίον τῆς ζωῆς ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, διὰ τὸν ἑνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν κ.κ. Βενιζέλου, Δοξιάδη καὶ Πάστη.